

Regeringen kan ikke støtte forslaget.

Anne-Marie Meldgaard (S):

En dårlig idé bliver ikke god af, at den bliver gentaget. Og en sådan gentagelse er det, vi står over for her i dag, hvor vi for tredje gang skal bruge tid på V og K's forslag om, at kommunerne, under dække af at ville afbøde urimelige konsekvenser af lange ventetider i det offentlige sygehussystem, skal have hjemmel til at yde hel eller delvis støtte til behandlingen af særlig udsatte borgere på privathospitaler, hos speciallæger og lignende.

I Socialdemokratiet mener vi, at det er et usympatisk forslag. Det vil, som sundhedsministeren allerede har nævnt, være et signal om, at alles liv ikke er lige værdifulde. Det vil grundlæggende bryde med princippet om lige og fri adgang til sundhedsydelser, og det vil bryde med, at det er behovet for behandlingen, der er afgørende for prioriteringerne i sundhedsvæsenet.

Forslaget vil medføre, at der i kommunerne vil ske en omprioritering af behandlingsbehovet til fordel for de patienter, som er aktive på arbejdsmarkedet, og som for tiden måske koster penge i den kommunale sektor i form af sygedagpenge.

På dansk vil det betyde, at hr. Jensen, der er i arbejde, kan få behandling, mens hans datter med allergi og fru Jensen, der er hjemmegående, må se til, at skattepengene i kommunen kun kommer de raske, de rørige og dem, der har arbejde, til gode. Det vil være en omprioritering, hvor også andre patienter, pensionister, unge under uddannelse og børn, sættes bag i køen. Det ønsker Socialdemokratiet ikke at medvirke til.

Vi ønsker tværtimod at styrke arbejdet med at øge kapaciteten til sygehusbehandlingen i det amtslige sygehusvæsen gennem investeringer, uddannelse og rationaliseringer for på den måde at nedbringe ventelisterne. Aftalen mellem kommunerne og amterne viser også klart, at det er den vej, der er den rigtige at gå.

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget, og på CD's vegne skal jeg meddele, at de heller ikke kan støtte forslaget.

Henriette Kjær (KF):

Med de lange ventelister, vi har i dag, hvor omkring 65.000 mennesker venter over tre måneder på at blive behandlet, er der desværre behov for, at man løser op for de stive regler, der er på

området vedrørende sygdomsbehandling. Der er behov for, at vi giver kommunerne lov til at yde økonomisk støtte til sygdomsbehandling til de borgere i kommunen, hvor man vurderer, at det er nødvendigt, for at de kan opretholde et godt liv og en ordentlig tilværelse.

Vi ved alle, at mennesker kan komme ud på en social deroute, hvis de må skippe deres ellers gode job og leve livet på sygedagpenge. Det kan betyde, at man må gå fra hus og hjem, at man i værste fald mister ægtefællen, fordi sygdommen og det, der følger med, er så opslidende for alle parter, at man slider hinanden op. I disse tilfælde synes vi kun, det er rimeligt, at kommunen går ind og sikrer borgeren privat behandling.

De enkelte kommuner bruger hvert år enorme summer på at udbetale sygedagpenge til folk, der ville være fuldt arbejdsdygtige, hvis de bare kunne blive behandlet for deres sygdom. Og hvis en kommune ud af sagsbehandlingen kan se, at en borger nemt ville kunne blive opereret og komme tilbage til sit job, så kan man jo både spare den syge for mange menneskelige og økonomiske omkostninger samt det offentlige sygehusvæsen og den kommunale kasse for mange penge.

Den udgift, der vil være forbundet med en behandling, er ofte langt mindre end det, kommunen skal udbetale i sygedagpenge, og så burde alle jo være glade. Patienten bliver rask, kommunen sparer penge, og det private behandlingssted får øget aktivitet, og presset på de offentlige sygehuse lettes. Men nu er loven altså indrettet på en sådan måde, at det ikke kan lade sig gøre for kommunerne at sende deres borgere til privat behandling.

Det vil vi gerne lave om på. Vi mener, at kommunerne bør have det redskab at kunne sende medarbejdere og medborgere til privat behandling for dermed at få dem i aktivitet igen hurtigst muligt.

Når vi har diskuteret det her beslutningsforslag, har Socialdemokratiet og venstrefløjens ofte fremført, at det vil ramme skævt – det har vi også lige hørt fra fru Anne-Marie Meldgaard – ment på den måde, at det her forslag vil favorisere dem, der er på arbejdsmarkedet, fordi kommunen ikke tjener noget ved at sende gamle fru Olsen på privathospital, for hun skal jo alligevel ikke have sygedagpenge.

Men jeg er overbevist om, at der findes en del tilfælde, hvor det vil være en vældig god idé at sende en ældre medborger af sted til privat be-